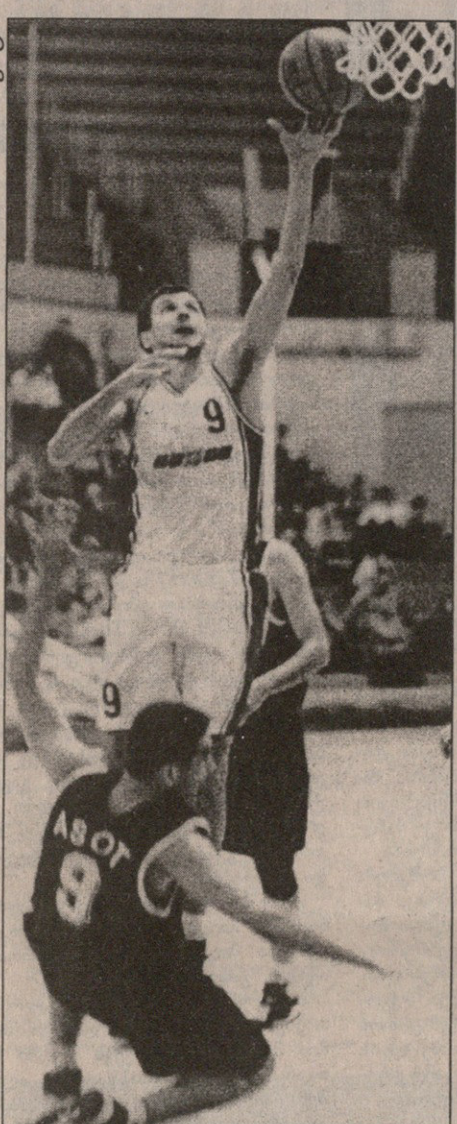

სპორტიელი

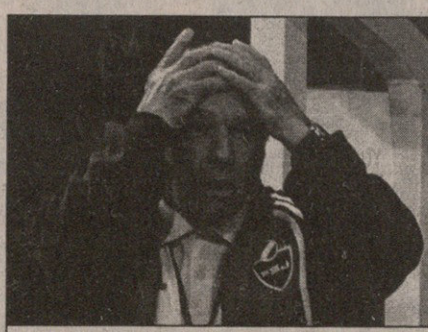
სპორტული გაზეთი ოთხშაბათი 14 ივნისი 2000 №111 (1133) ჟასი 50 თეთრი

ფოტო
გურამ დოღვენიძე

ბასკო — აზოტი 63:73.
უტვეს ბასკოელი დავით კვაჭაძე

ექსიუგოსლავიური კალეიდოსკოპი

გუიადინ ბოშკოვი

57' 0:3
73' 3:3

სრეჩკო კატანეცი

ფინალი აზობმა ბასსნა

წესიში, ამ ადგილას გუშინდელი ფინალური მატჩის რეპორტაჟი უნდა იწყებოდა, მაგრამ, სამწუხაროდ, სხვა თემაზე გვინევს წერა. მატჩის გასაშუქებლად მისული „სარბიელის“ კორესპონდენტები, სპორტის სასახლის ადმინისტრატორად წარმდგარმა პირმა პრესის ლოჯაში არ შეუშვა — აქ მხოლოდ ორლარიანი ბილეთების მფლობელებს შეუძლიათ შესვლა. სასახლის ადმინისტრატორზე ვერც საქართველოს სპორტულ ფურნალისტთა ასოციაციის მიერ გაცემულმა საშუალება გაჭრა. არადა, ამ საშეს სპორტის სასახლის ემბლემა ამშვენებს და მისი გაცემა ამ ორგანიზაციის დირექციასთან და საქართველოს კალათბურთის ფედერაციასთან იყო შეთანხმებული. მაღლობა თევით, ამ საშუთ სასახლის ტერიტორიაზე საერთოდ რომ შემოვიშვიოთ, თქვა ადმინისტრატორმა და დასძინა, დირექტორის ბრძანებით, პრეს-ლოჯაში მხოლოდ ორლარიანი ბილეთების მფლობელები ჩავლენო.

გვეჯერა, არავითარი ბრძანება არ ყოფილა და ადმინისტრატორმა რალაც ისე ვერ გაიგო. მით უმეტეს, ადრე თბილისის სპორტის სასახლეში ამ მხრივ არავითარი პრობლემა არ შეგვექმნია. არც ის გვეგონია, რომ სასახლის დირექციას ბიუჯეტის შევსება პრესის ლოჯაში გაყიდული ადგილებით გადაეწყვიტოს. ადმინისტრატორმა თუ არა, სპორტის სასახლის დირექტორმა, გამოცდილმა სპორტულმა მუშაკმა და საქართველოს კალათბურთის ფედერაციის აღმასკომის წევრმა კარგად იცის, რომ პრესის ლოჯაში ფურნალისტები უნდა ისხდნენ. მით უმეტეს, სათანადო საშუებით აღჭურვილნი. ამიერიდან კი სპორტის სასახლის დირექტორს ისიც ეცოდინება, რომ მისი თანამშრომლები არც საქართველოს სპორტულ ფურნალისტთა ასოციაციას სცემენ პატივს და არც საქართველოს კალათბურთის ფედერაციას.

იხილეთ მეთოთხმეტე მუთუთმეტე გვერდები

იუგოსლავია — სლოვენია 3:3. სავო მილოშევიჩმა (№9) და ლუბინკო დრულოვიჩმა (№17) სლოვენიას სამი ბურთი გაუქვიეს

C ჯგუფი	
იუგოსლავია 3	
სლოვენია 3	
ესპანეთი 0	
ნორვეგია 1	

ესპანეთ — ნორვეგიის ულიმლამო თამაშს, საქართველოს ერთმა ყოფილმა თანაჯგუფელმა რომ მოიგო, მეორე თანაჯგუფელ სლოვენისა და მისი ყოფილი თანამოძმის იუგოსლავიის დრამატული, გოლუზვი მატჩი მოჰყვა. გუიადინ ბოშკოვის განვრთნილი იუგოსლავია 0:3 ავებდა მისი ყოფილი მონაფის, სრეჩკო კატანეცის გუნდთან. მაგრამ მრავლისმნახველ ბოშკოვს, ჩანს, ასეთი უიმედო ვითარებითაც ვერ გააკვირვებ. მისმა გუნდმა, თანაც კაცნაკულუმმა, სამი საპასუხო გოლი გაიტანა და ქულა გადაარჩინა. მატჩის მერე კი ხასიათგამოკეთებულმა ბოშკოვმა სრეჩკო კატანეცს გარჯა მოუწონა.

იხილეთ მეორე-მესამე გვერდები

REUTERS შარლერუდან

გელგინის დაზიანება

ქოლ დე ბილდე დევიანდელ მატჩის ელის და ასოსვის: 13 ნოემბერს იტალიელებს მანაც გაუტანა. გაიმეორებს?

დღეს B ჯგუფის მთავარი მატჩია, ბელგელები მშობლიურ „მეფე ბოლუენზე“ იტალიელებს დაუხვდებიან. პირველ ტურში ორივე ნაკრებმა საკამათო გოლებით მოიგო, თუმცა ეს აღარაფერს წყვეტს და საერთოდ ცალკე საუბრის თემაა. მთავარი ის გახლავთ, რომ დღევანდელი შეხვედრის გამარჯვებული ცალი ფეხით მეოთხედფინალში იქნება, მაგრამ შეიძლება სხვაგვარადაც მოხდეს.

ვთქვათ, იტალიამ მოიგო. თუ შევედგება ხვალ თურქეთი დაამარცხეს, ხოლო ბოლო ტურში „სკუადრა აპურასაც“ სძლიეს, ბელგიამ კი თავის მხრივ თურქეთს აართვა სამი ქულა, ჯგუფში სამი ექვსქულიანი გუნდი იქნება და მეოთხედფინალისათვის ვინაობას ბურთების შეფარდება განსაზღვრავს.

მეორე კარიანტიც. დღეს თუ ჩემპიონატის მასპინძლებმა იმარჯვეს, ხოლო თურქეთი შეედეტს გაუსწორდა, შესაძლებელია იტალიელთა და თურქეთის მოგების შემთხვევაში ისევ სამი ექვსქულიანი გუნდს მივიღებთ, ოღონდ შეედგა ნაკლებად მესამე თურქეთი იქნება.

ვარიანტები მრავალია და მისი გათვლა უფრო გართულდება, თუ დღევანდელი შეხვედრა ფრედ დასრულდა. ბოლოს ისევ შეიძლება მოხდეს, რომ ჯგუფის ოთხივე გუნდმა ოთხ-ოთხი ქულა დაგროვოს, სეირი მამინ ნახეთ. თუმცა ოთხი ქულის იმედურ ფოფა არავის სურს. პაოლო მალდინი: „ცხა-

უკეთეს კომენტარს: „იმ თამაშის მოგება დღეს ბევრს აღარაფერს ნიშნავს. ის ამხანაგური მატჩი იყო და ფეხბურთელებიც მოედანზე სულ სხვა განწყობით გავიდნენ. ცხადია, გარკვეული დასკვნების გაკეთება შეიძლება, მაგრამ დინო ბიოლინი ალბათ, აძვირად განსხვავებულ ტექტიკას შემოგვთავაზებს და ამისთვის მზად უნდა ვიყოთ“.

წინასწარი ცნობით, თურქეთთან მატჩის მერე დინო ბიოლინი შემადგენლობის გადახადისთვის სურვილი არ გასჩენია. ეს კი ნიშნავს, რომ მწვრთნელი შეტევაში კვლავაც ფილიპო ინმაგი — ფრანჩესკო ტოტის წყვილს გამოიყენებს. უდინეზელი სტეფანო ფიორე ოდნავ უკან გამაგრდება, ხოლო ალესანდრო დელ პიერო მატჩის დაწყებას ისევ სათადარიგოთა სკამზე შეხვდება. აქვე ფიორეს მოსაზრებასაც გავყენოთ: „ვეჭვობ, ბელგელებს პირადად ჩემი შიში ჰქონდეთ, მაგრამ ვფიქრობ, იტალიის ნაკრებისა ნამდვილად უმინია“.

რობერტ ვასევის გუნდში კი ერთ ცვლილებას უნდა გველოდეთ. შევადგებთ მატჩში 72-ე წუთზე ფილიპ ლეონარის ნაცვლად შესული ნიკო ვან კერკოპენის თამაში მწვრთნელს ძლიერ მოსწონებია და გელგინისკენ ფეხბურთელს აძვირად სასტარტო შემადგენლობაში ანდობს ადვილს.

სხვა კი რა? სინიორ დინო ბიოლინი აჯობებს მესიერ რობერტ ვასესს, თუ პირიქით, დღეს საღამოს გამოჩნდება. იქამდე კი ზემოთ მოყვანილ სტატისტიკურ მონაცემებს ერთი ცვლილება უკიდურესად შეხვედრის ერთმანეთს. 1972 წელს ბელგელებმა მეტოქე მეოთხედფინალიდან გამოაგდეს, ხოლო 1980-ში ფრედ დასრულებულმა მატჩმა იტალიელებს ფინალის გზა გადაუკეცა და ეს პატივი ბელგელებს ერგო.

გიორგი ღარჯანიძე

საზარაზლო შავადაბინი
იტალია: ფრანჩესკო ტოტო; ფაბიო კანავარო, პაოლო მალდინი, ალესანდრო ნესტა; სტეფანო ფიორე, ჯანლუკა ძამბროტა, ჯანლუკა ბესოტო, დემეტრიო ალბერტინი, ანტონიო კონტე; ფილიპო ინმაგი, ფრანჩესკო ტოტი
ბელგია: ფილიპ დე ვილდე; ერიკ დეფლანდრე, იოს ვალგაერენი, ლორენცო სტალიენსი, ნიკო ვან კერკოპენი; ივ ვანდერპიიგი, მარკ ვილმოტსი, ბარტ გოორი, გერტ ვერჰეინი; ვილ მენია, ბრანკო მტრუპარი

ურთიერთშეხვედრები		
იტალია 18 გელგია		
11	მოგება	3
4	ფრე	4
3	წაგება	11
35	ბურთები	20

ბრიტანელები სიტყვა ამოწმებენ ბარტეზი და შაინსელი: სიბჰატიები პარიზის პარში

ბელგის და ახალი მანჩესტერელები: პიტერ შაინსელი (მარჯვნივ) და ფაბიენ ბარტეზი

ილია ბაგუშაშვილი
ბრიტანელი
ბრიტანელებს „ბრიტელზე“ მეორე ტაიმი მიმდინარეობდა, როდესაც საფრანგეთის ნაკრების მესამე მატჩი ბარტეზმა დანიელი კოლუვა პიტერ შაინსელი მასსავით საჯაროდ დაიკარგა სული შენიშნა. მეკარეებს შორის განსხვავება ის გახლავთ, რომ ბარტეზს ფერხთ ბურთი ჰქონდა, შაინსელს კი არა. იფიქრა ფრანგმა, იქნებ გამომართლოდა და ამოსცხო ბურთის, მაგრამ ისეთი რამ გამოუვიდა, მანამ მის ჩანაფიქრს შესაძლოა სულაც ვერ მიხვდარიყო. ბურთმა შიშხიდად გაიფრინა 70 მეტრი და დანიელის ფერხთ ბურთით დაეშვა.

ეს გახლავთ სასიერო მომენტი, რომელიც ერთი ხნის შემდეგ უკუმიმართულებით განხორციელდა — შაინსელმა დაარტყა, ბარტეზმა კი მშვიდად მიიღო. რას ურჩობდნენ „მანჩესტერ იუნაიტედის“ ახალი და ბელგის მეკარეები ერთმანეთს? ნუთუ ფრანგს დანიელი და დანიელს ფრანგი იმ დონისა ჰქონია, რომ მთელი მიწების გადაღობიდან კარში დარტყმის უბედავ?

იქნებ გამოთქმული ეჭვი ვახვიადებულა იყოს, მაგრამ თავისთავად ის გარემოება, რომ ბარტეზი და შაინსელი ერთი მოედნის ორ კარში იდგნენ, რაღაცნაირ ინტერესს იწვევდა. უნებურად მოგახდენდა ფრანგის პრესკონფერენცია, რომელზეც დანიელის გვარი ყველა ბრუნვამი მოისხნიეს:

შაინსელი დიდი მეკარე იყო, შაინსელმა ეპოქა შექმნა, შაინსელს კი არ ვერდებოდა, შაინსელის შეცვლა საამაყო და ასე შემდეგ. შაინსელის შემდეგ „იუნაიტედმა“ რამდენიმე მეკარე გამოიყვანა, იყიდა და გაყიდა, მაგრამ დანიელზე ერთი სიტყვაც არავის წამოსცდნია. აი, ბარტეზი გამოჩნდა თუ არა, ატყდა ალიაკოთი, ხელად შედარება დაუწყეს.

და კვირას, ერთიცა და მეორეც „ბრიტელზე“ იდგა. ერთი მარჯვნივ, მეორე მარცხნივ, შემდეგ ერთი მარცხნივ, მეორე მარჯვნივ. რა მენიშნა? ის, რომ ბარტეზიცა და შაინსელიც საკუთარ თავში აპსოლუტურად დარწმუნებულნი ჩანან. ბარტეზი ისე დააბიჯებს, როგორც თავი მაშულში, შაინსელმა კი მეორე ტაიმიში, როდესაც ერთ-ერთი თანაგუნდელის ტრავმის გამო თამაში ცოტა ხნით შეწყდა, ვერ მწვრთნელთან მიიბრინა (მაგრამ ისე, რომ ფაქტობრივად აქედან მოიხმოს) და რაღაცის მტკიცება დაუწყო, შემდეგ კი მოედნის ცენტრში დაბრუნდა, ფეხბურთელებს კამის სათითაოდ გამოიძახა და კატეგორიული ტონით მიუთითა სად, რატომ და როგორ. ყველაზე საინტერესო ის იყო, რომ ფეხბურთელებიც კარისკაცული მორჩილებით ასრულდნენ გოლიკეების განკარგულებებს, რომლებიც დიდ პიტერის მთელი მატჩის განმავლობაში არ დაუშურებია.

დაიხ, ბარტეზიცა და შაინსელიც საკუთარ თავში აპსოლუტურად დარწმუნებულნი შეჩვენდნენ, შემდეგ გამახსენდა ბეჭემი, კინი, სხვა მანჩესტერელები და როდესაც ალექს ფერეუსისას მიეწვიდა, ვიგორენი ის აურა, რომელიც, ალბათ, „ოლდ ტრეფორდს“ აკრავს გარს.

ახალი ნუსი მემარტათის

მემარტათის ჩემპიონატზე უკვე რვა შეხვედრა გაიმართა და შეამჩნევით, მეკარეები ბურთის რომ იღებენ, საჯაროდ იმდენ ნაბიჯს დგამენ, რამდენიც სურთ, არადა, ოთხ ნაბიჯზე მეტის უფლება, წესით, არ უნდა ჰქონდეთ. ისინი კი ამას არად დავიდევნენ და თურმე არც გაემტყუნებთ: უფრო ძველი წესი ახლით შეცვალა.

ერთი სიტყვით, ოთხი ნაბიჯის წესი გაუქმდა, ექვსი წამით ბურთის ფლობისა — დარა. თუმცა, ვეჭვობთ, შეგვიძნობოთ წამშობო მემარტათის არბიტრი, რომელიც ითვლიდა, როდის იღებს მეკარე ბურთის და იმორებს მას. შევდი მსაჯი ანდრეს ფრისკი განმარტავს: „მეკარის მობრძოებით ვხვდები, რას აპირებს თუ ეტყობა, რომ უნდა დაარტყას, წამშობოზე დახვდა აღარ მჭირდება“.

ფილიპო ინმაგი, ლუიჯი დი ბიაჯო, ანტონიო კონტე და პაოლო მალდინი ჩინებულ ხასიათზე არიან

სულერტორიაობა

მოგება-წაგებას და მწვრთნელთა რაოდენობას ნაკრებებისთვის ერთი ფასი აქვს?

ლათინური სიტყვა რეგრესი, რაც ჩვენებურად უკუსვლას, დაქვეითებას ნიშნავს ზედგამოჭრილია საქართველოს ეროვნული ნაკრებისთვის, რამეთუ უკუსვლა თვალსაჩინოა. ამდენი უჯიგრობისა და უილაჯობის გადამკიდე ქართული ფეხბურთი ფიფას რეიტინგში ფსკერისკენ მიექანება.

პოს-ქართლოსის მძობის ამბავი ხომ მოგეხსენებათ, სამხოდ ჩავიდნენ ქართველები ერევანში და ძმებად დამორდნენ სომხებს.

სომხური ფეხბურთის ორი თვალსაჩინო ფიგურა — არკადი ანდრიაშვილი და ხორენ ოგანესიანიც წლების განმავლობაში ერთმანეთთან უბრად იყვნენ, ქართველმა შეარია.

აზერბაიჯანში აქეთ ტარაკნებმა არ დაგვისვენეს ბიჭები, იქით ის ოხერი ბაქოელი მსაჯი ემხრობოდა თავისიანებს. რა საჭირო იყო სიტუაციის გამწვავება და კეთილმზობლური ტრადიციების დარღვევა. თანაც აზერბაიჯანელებს შინაურ ჩემპიონატში სულ ბუნტი აქვთ, ისედაც სამიოდ ტურს ატარებენ მთელი წლის მანძილზე და ასეთ ტანჯულ საფეხურთო ქვეყანასთან გამარჯვება რა ვაუყვაცობაა. იყოს ფრე, გაიხარონ „საწყალმა“ აზერბაიჯანელებმა.

ესტონეთი, განსაკუთრებით ტალინი ძალიან გვიყვარს. იქაურებთან და იქაურობასთან ბევრი კარგი და სასიამოვნო მოგონება გვაკავშირებს. ტალინში უამრავი ადგილია, სადაც კაცს ადამიანურად დაისვენებს და გაერთობა. თანაც სეზონი დამთავრებულია, მოთამაშეები გადადილობები არიან და რა დროს ფეხბურთია. ბიჭებმა წელიწადში ერთხელ თავიანთ გემოზე ხომ უნდა დაისვენონ. დაისვენეს კიდევ, სამაგიეროდ, ესტონელებმა, რაც შეეძლოთ, როგორც შეეძლოთ, ისე იშრომეს და მოიგეს.

ალბანეთში, ალბათ, თოვდა. სლოვენია ცენტი ვალი არ გააჩნია და მათ ნუ შევეტოლებით. საბერძნეთში ტურისტად შეიძლება წასვლა. ისე არ ვიყავით, თუ... იქ სანაზავიც ბევრი რამაა და ფეხბურთის ერთ, სოლიდურ გაცეითილსაც არ ამდლიან ქართველებს.

ნორვეგიამ ბრაზილიას მოუგო და ხომ არ გადაირიეთ, მათთან ტოლ-სწორად გაჯიბრება უფრო ტკბილი სიზმარია, ვიდრე რეალობა. მერე ინგლისი, გერმანია, იტალია. პო, იტალიაზე გამახსენდა. კი, ჩეზარე მალდინი გვეწვია სულ ნაქები და მრავალნაციადი აპენინელი ვარსკვლავებით, მაგრამ ვაჟაკურად დახვდნენ ჩვენი ბიჭები. ხმის ჩახლერამდე აბლაღვლეს უფროსი მალდინი. იტალიასთან ნათამაშევა ფრემ ინგლისელთა საქმე გააკეთა. ვილაცას მაინც გამოვადექით და ესეც საქმა.

კვიპროსის ტურნირზე გვარიანად ივარგა საქართველოს ნაკრებმა. სლოვაკეთი და სომხეთი დაამარცხა, რუმინელებთან საპატიო ფრე გაჩარხა (პენალტებით დამარცხება არ ითვლება). რა უყვით მერე, რომ სლოვაკეთს ოლიმპიუ-

1998 წლის 18 ნოემბერი. საქართველო — ესტონეთი 3:1. გუცაივისის ესტონელებს სათადარიგო ნაერებმა მოუგო

რი ნაკრები ჩაეყვანა, რუმინელები ახალგაზრდული გუნდით ასპარეზობდნენ, ხოლო სომხები საუკეთესო მოთამაშეების გარეშე.

რამდენი ინტრიგანია ამქვეყნად. საიდან გამოჩნდებიან ახლა ეს ოლიმპიური და ახალგაზრდული გუნდები, ანაც საუკეთესო სომეხი ფეხბურთელები სადა არიან. არა, ძალიან უმადურია ეს ხალხი. გარჯასა და გამარჯვებას არაეინ დაგიფასებს, ერთ დამარცხებას კი ძმრად გადენენ.

მორჩა, დასრულდა ზღაპარი. იქნებ დროა, რეალობას ვუსწოროთ თვალი და ის ვიკითხოთ, რა უნდათ, რას მოითხოვენ ეროვნული გუნდის ფეხბურთელები, ან რატომ არ სურთ თამაში? თამაში რომ არ უნდათ და ბოლო დროს მოედანზე მოვალეობის მოსახდელად გადიან, ეს სულაც არ გასლავთ ჩვენი მორგონილი მწვრთნელების გამონათქვამებში არაერთხელ გაუჭლერიია მსგავს პრეტენზიებს. რაღა ძველი ვიზირიკით, ავერ ორიოდ დღის წინ ნათამაშევი მატჩი და დავით ყიფიანის სიტყვები: „ჩვენი ფეხბურთელებით აღმფო-

თებული ვარ. მათ დღეს რატომღაც თამაში არ უნდათ“.

ნაკრების ლეგიონერებს თბილისში ჩამოსვლის დღიდან არაერთი თავსატეხი უჩნდებათ. ტრავმების ალბათობა, ბევრი ორგანიზაციული პრობლემა, ათასი გამოხატვით-მოქითნავი, უხარისხო საგარეო-ში მინდორი და ასე შემდეგ. საფიტრალი და საფრთხილო ბევრია, მაგრამ ერთიანი გამონაკლისის გარდა იმინი მაინც პირველი დამახებისთანავე ჩამოდიან.

მოდით, თავს ნუ მოვიტყუებთ და ნუ ვილაპარაკებთ მხოლოდ პატრიოტულ გრძობებზე. რა თქმა უნდა, არც უამისობაა, მაგრამ თითოეულ ქართველ ლეგიონერს ეროვნულ გუნდში თამაში თავისი საკლებო კარიერისთვის სჭირდება. ნაკრების წევრს ევროპაში სულ სხვა ფასი აქვს და ამიტომაც მოდიან დაუზარებლად. ეროვნული ნაკრების წევრის სახელი — აი, უმთავრესი ფაქტორი ჩვენი ლეგიონერებისთვის.

ისევე დავით ყიფიანს დავესესხებით და ესტონეთთან მარცხის შემდგომ კომენტარს დავუბრუნდებით. „ისე, ერთი ცა — სეზონი დამთავრებულია და ყველა გადაალილია. ესტონელებსა და აზერბაიჯანელებს კი შეგნებულად შეეუთანხმდით იენისში თამაშზე გაისად სწორედ ამ დროს გვაქვს შესარჩევ ჯგუფში ორი მატჩი — იტალიასთან და უნგრეთთან“.

გაისადაც დამთავრებული იქნება სეზონი. გაისადაც გადალილი იქნებიან და სადაა გარანტია, იგივე ანაც უარესი არ მოგველის? ძალაუვნებურად პოლონური ფიასკო მახსენდება. მაშინაც დაახლოებით ეს დრო იყო. ნაკრებს მაშინაც დავით ყიფიანი და რევაზ ძიძუაშვილი წვრთნიდნენ. სამარცხვინო მატჩი იყო ქართველებისთვის. მატჩისშემდგომი, მესამე ტაიმში, თვითმფრინავში რომ ჩატარდა, უფრო სამარცხვინო.

უნგრეთს კიდევ არა უშავს, იქნებ როგორმე გადაგორდეს, მაგრამ იტალია ხომ არც პოლონეთია და მით უმეტეს არც ესტონეთი.

ბოლოს ერთ, ჯერაც პასუხაუცემელ კითხვას დავსვამთ. რატომ, ვერც ერთმა მწვრთნელმა, შინაურმაც ვერ მოახერხა და გარეულმაც, ფეხბურთელთა მოთვინიერება? ამ კითხვის პასუხი ალბათ მანამდე არ გვეკლინება, სანამ ვინმე, შინაურ სამზარეულოში ბოლომდე ჩახედული პიროვნება სრულ სიმართლეს არ იტყვის.

რა ხანია, მწვრთნელები საიმედო მეკარეს ეძებენ. დაცვაში უამრავი რამ იყო გასასწორებელი. კრიტიკა არც ნახევარდაცვასა და თავდასხმას მოჰქვლიდა, მაგრამ წინა ორთა შედარებით ამათ ნაკლები მოხვედრიათ. სინამდვილეში რა ვაკვს? რა და,

სომხეთთან, აზერბაიჯანთან და ესტონეთთან მატჩში ოთხჯერად სიუიუი მემენტე გაეპარება, ბოლომდე საიმედო არ ჰქვია.

დაცვას რომ უჭირს, ეს ძალიანად ჩვენი ნახევარმცველების სინდისზეა. არ ძალუთ ქართველ შუახაზელებს მთელი 90 წუთის განმავლობაში ბრძოლა. მათი მაქსიმუმი პირველი ტაიმის 20-25 წუთია. მერე მეტოქე ბატონობს მოედანზე.

თავდასხმაზე რა შეიძლება ითქვას, გულშემატკივარს მათი გატანილი გოლი მოეხატება. ისე, რაღა დავიძლიოთ და, რატომღაც მგონია, რომ ნაკრები მხოლოდ იმის იმეზეა, როდის გაიხსენებს გიორგი ქინქლაძე ერთხელაც თავის საფორმო დატყმას; როდის მოატყუებს თემურ ქეცბაია ნახევარ გუნდს, როგორც ეს ბერძნებთან საშინაო თამაშში გააკეთა; ანაც როდის შევა ზანაჯანაშია ფორმაში და შევარდება მეტოქის მცველებში. კიდევ რამდენიმე დიდებული გოლი ვეგასოვს, მაგრამ ისინი მხოლოდ ინდივიდუალური ნიჭის გაბრწყინება იყო და არა გუნდური, გააზრებული და დამუშავებული კომბინაციის ნაკლოვნი. სწორედ ამანია ჩვენი ნაკრების მთელი უბედურება.

არა შეველა მწვერი ხესა, არა იყო გვარი მისიო, ეს ანდაზაც ზედგამოჭრილია ეროვნული გუნდისთვის. მათ ორი კი არა, ერთამაღ თერთმეტი მწვრთნელი რომ დაუნიშნო, საქმე სასიკეთოდ მაინც ვერ შემობრუნდება, რადგან მთლიანად ნაკრების ორგანიზაცია, ფეხბურთელთა თვითშეგნება და ეროვნული გუნდისადმი დამოკიდებულება შესაცვლელი. ეს კი თითქმის განუხორციელებელი, უფრო მეტიც, უტოაიური მიზანია აქამდე საქართველოში არავის უნახავს, კაცები აკვანში ჩაეკრათ და ანლებურად ალეზარდათ.

თამაში არ უნდათო, გადალილი იქნებიან, სეზონი დამთავრდაო, რომ ამბოვნი ჩვენი მწვრთნელები, გასაკვირიც კია. თუ იცი, რომ ფეხბურთელი ასეთ დღეშია, რაღას მთავრები ესტონეთში, სომხეთსა და აზერბაიჯანში. აცალე, დაისვენოს და სხვები გამოსცადე, სანახავე და გასასინჯი კიდევ შეიძლება რომ მოიძებნოს საქართველოში?!

ანაც რა ვასინჯვა და შეთამაშება სჭირდებათ ქეცბაიას, ყველაშვილს, ნემსაძეს, არეულაძეს, ქინქლაძეს და სხვებს, ლამის დაბადებიდან ერთად თამაშობენ და თითქმის მთელი ბიროვიც ხომ დავით ყიფიანისა და რევაზ ძიძუაშვილის თვალწინ გაიზარდა და დაეუყავა.

წაგებას ვაგება ემატება და ნაკრებს დამარცხებულის ფსიქოლოგია სულერთიაობით ეცვლება. ისე, ქართულ ფეხბურთში, განსაკუთრებით ამ ბოლო ხანებში, ყველაფერი ორია მოდაში და თუ წაგებაა, ორი ბურთით იყოს, თორემ კინკლა გოლით დამარცხება რაც არადამაჯერებელია.

ამაშუა კვანტალიანი

2000 წლის 4 იენისი. ბაქო. აზერბაიჯანი — საქართველო 0:0

2000 წლის 26 აპრილი. ერევანი. სომხეთი — საქართველო 0:0

შპრიანი მატყუარები

საქართველოში სენაის „გერისი“, სოხუმის „დინამო“, ქუთაისის „ტორპედო“, სოხუმის „ცხუმ“, უკრაინული შებეტოვას „ტემა“, დონეცკის „შახტარი“ და კრივილი როვის „კრივბასი“, რუსული ნაბრეჟნე ჩელნის „კამაზი“, ნოვოროსიისკის „ნერსოდირეცია“ და კრასნოდარის „გუბანი“, ვნაულის ბნეი სხნის „მაბოვლი“. ახ სპული ნაწინათეალი იმ კლუბებისა, სადაც კი მის უთამაშია.

სულ მალე ამ სახს ვრთიც დაემატება. მრავალნიცადი ნახევარმცველი იური გაბისიარა ბნეი სხნისიდან წამოვიდა და ახლა ახალ გუნდს ეძებს.

იური გაბისიარა

ფობსპერია მოსკოვშია და არ იყიდება

რამდენიმე დღის წინ საქართველოს ეროვნული ნაკრების თავდასხმელი მიხეილ ფოცხვერია კარიერის გასაგრძელებლად მოსკოვში გაემგზავრა.

როგორც იცით, ეს ფეხბურთელი ბოლოს ვლადიკავკასურ „ალანიაში“ ირიცხებოდა, მაგრამ ძირითადად სათადარიგოთა სკამზე უწევდა ყოფნა და ოსურ კლუბს მაისში დამთავრებული კონტრაქტის გაგრძელებაზე უარი უთხრა.

ფოცხვერია თბილისში დაბრუნდა და „მერანს“ შეუერთდა. ეს ბუნებრივად იყო, რადგან სწორედ ამ კლუბის პრეზიდენტმა დავით ფურცელაძემ დაინახა ფეხბურთელი „შახტარის“ კლანტებიდან — უკრაინულ კლუბთან გაფორმებული თითქმის კაბალური კონტრაქტი ფოცხვერიას კარიერას დიდხანს საფრთხეს უქმნიდა.

ერთი სიტყვით, მიშა თბილისში ჩამოვიდა და ბევრი ფიქრობდა, რომ საქართველოს XII ეროვნულ ჩემპიონატში ჩაებმებოდა „მერანის“ შემადგენლობაში, თუმც მისი უცხოეთში გამგზავრებაც რომ არ იყო გამოირიცხული, ამაზე მაშინვე მიგვანიშნა ამ კლუბის ვიცე-პრეზიდენტმა ანზორ მამალაძემ: — გვესურს, მიშამ ღრობით ჩვენთან

ითამაშოს, მაგრამ რა და როგორ იქნება, ფეხბურთელი ვერ ვეტყვი. ამ საკითხს ნათელი რამდენიმე დღეში მოუფინება — „სარბიელს“ ეს სიტყვები ერთი კვირის წინ უთხრა მამალაძემ.

რამდენიმე დღეც გავიდა და გაირკვა, რომ შესაძლოა ფოცხვერიამ კარიერა კვლავაც რუსეთის ჩემპიონატში გააგრძელოს. დღეს მიშა თავის განუყრელ მწვერველ ვოვანერტეზოვთან ერთად მოსკოვში იმყოფება და მოლაპარაკებას აწარმოებს დედაქალაქის „ტორპედოსთან“. დიდი შანსია, რომ სწორედ ამ კლუბს დაუკავშიროს ფოცხვერიამ ბედი. თუმც არც ის არის გამორიცხული, სხვა რუსულ გუნდშიც ამოყოს თავი — ჩერქეზოვის და მამალაძის თქმით, ფოცხვერიას ვადაბირება სხვა კლუბებსაც სურთ.

გადაწყვეტილი კი ის ვახლავთ, რომ „ტორპედოში“ ანაც სხვა კლუბში ფოცხვერია მხოლოდ სეზონის ბოლომდე (რუსეთის პირველობა 2000 წლის ნოემბერში მთავრდება) გადავა და ისიც მხოლოდ განათხოვრების წესით. მის გაყიდვას არ ვაპირებთ. ეს ფეხბურთელი „მერანის“ საკუთრებაა — გვითხრეს ავტორიტეტმა.

ბატა კვანტალიანი

— „მაბოვლს“ რად გაუწყვირო? — ამ კლუბში „ყუბანმა“ გამანათხოვრა ნახევარი წლით. ისრაელს დეკემბერში ჩაუვლი. მაშინ იქ შუა სეზონი იყო. ბნეი სხნისი გუნდი მეორე დივიზიონში ასპარეზობს. მაისის ბოლოს დასრულებულ გათამაშებაში მე-4 ადგილზე გავიდა. უჩივო შედეგი არ იყო. თერმეტ მატჩში მომიწია თამაში. ორი ბურთი გავიტანე. ბოლო თვე ნახევარი გუნდში არ მითამაშია. ერთ-ერთი შეზღვევარაში მეტოქის მცველი განჯრას მეუხეზა. კოჭში ჩამარტყა. მეც ვერ მოვიტონე, ზურდა დაეუბრუნე და... ოთხმეტრიანი დისკალიფიკაციით დამსაჯეს. ოღონდ ეს არაფერი. მწვრთნელი ამიშარდა, ის თამაში შენს გამო წავაგეთო. სიმართლე გითხრა, არც მანამდე შენატებოდნენ გულზე კლუბის მატყუარა მესვეურები, რომლებიც კონტრაქტით გათვალისწინებულ პირობებს არ მისრულებდნენ და „მოლაღატის“ მარჯა რომ მომაკერეს, ბევრი აღარ მიუიქირა, ბნეი სხნისს გავეცალე უსაქლოდ დაკრძა. მსაკაცის, გიორგი დარასელიას ბინაში ვიცხოვრე კარგა ხანს. ძუკუმ თავისი მწვერული გამაცნო. იმ კაცმა პირობა მომცა, ისრაელში თუ

დარჩები, გუნდს მე მოგიძებნით. — და რა უბასუხე? — კონკრეტულად არაფერი. არ ვიცი, ჯერ არ ვაღამიწყვეტია, როგორ მოვიქცე. შესაძლოა, ისევ ისრაელს მივაშურო. — სხვა ვარიანტი გაქვს თუ? — აბა, როგორ გითხრაო. საქართველოში რომ ჩამოვედი, რამდენიმე დღე „ლოკომოტივში“ ვივარჯიშე, რეზო ძოტუაშვილმა თასის ფინალში თამაშშიც შემომთავაზა, მაგრამ მე თვითონ ვიუარე. უორმაში არ ვიყავი და მწვრთნელს იმედს ვერ გაუცურებდი. ბატონ რეზოს დიდი ამაგი მიუძღვის ჩემს ფეხბურთელად ჩამოყალიბებაში. თავის დროზე მან მიმიწვია „ტორპედოში“. — ესე იგი, ერთი ვარიანტი „ლოკომოტივია“? — „ლოკომოტივს“ არ გამოვირცხავ, შეიძლება ვითამაშო ამ გუნდში, თუმც კონკრეტული საუბარი ამ თემაზე არ მქონია. ისე, „ბათუმისდანაც“ შემეხმინენ. არა, არ ვიცი ჯერ ვერაფერს ვეტყვი. — შენ ხომ ჯერაც „ყუბანის“ კუთვნილება ხარ? — არა, ამ კლუბთან კონტრაქტის

ვადა დამიმთავრდა. კრასნოდარში მხოლოდ პირადი დოკუმენტებისათვის მომიწევს ჩასვლა. — დიდი ხანია უცხოეთში თამაშობ, ქართულ ფეხბურთის ჩამოშორებული ხარ. როგორ ატყობ, ღირს აქ დაბრუნება? — იცით, შვიდი წელიწადია, ფაქტობრივად, სამშობლოს მოწყვეტილი ვარ, სად არ დავეხეტები. მომბეზრდა. ამის გამო ოჯახსაც ვერ მოვკვიდე. შენატრება აქაურობა, სოხუმი შენატრება. ქართულ ფეხბურთს რომ უჭირს, როგორ არ ვიცი, მაგრამ ისიც ვიცი, მისი დროც მოვა. ძალიან გამიხარდა აფხაზეთის ნაკრები რომ შეიკრიბა. დიდი ხნის უნახავ მეგობრებს შევხვდი. ორი მატჩი ვითამაშეთ ბათუმსა და ქუთაისში. ძალიან მომეწონა გაახლებული „ტორპედოს“ სტადიონი. დიდი საქმე გაუკეთებიათ. მინდა ჩემს ყოფილ გუნდს ახალი წარმატებები უკუსურეო. — იური, ევროპის ჩემპიონატზე ვის ქომაგობ? — ჰოლანდიას. პირველი ის იქნება. იურა კაციტაძემ ქუთაისიდან

ქართული ფეხბურთის სტატისტიკოსი რევაზ შენგელია საეგროპის ჩემპიონატის გათმარჯა, კონტინენტის პირველობათა ამსახველი ყველა მონაცემი შეკრიბა და წიგნდაც იყინა. ევროპის ათი ჩემპიონატის ყველა ციფრი და გვარ-სახელი ერთ წიგნში, რომელიც ნ ღარი ღირს და სავახეთი ჯიხურებში იყიდება

საზაფხულო მიდი-მოდი

	ბასხვისაბულები	ახალწვეულები	გაგებები
ტორპედო დავით ყიფიანი	იმედაძე, ბობოხიძე (დინამო)	ვ. გვიგაძე (იბერია)	9 ივნისიდან შევებულბაშია 20 ივნისს ქუთაისში შეიკრიბება
დინამო ჯემალ ხიმშიაძე	დოდავა, ნიჭაიშვილი (მაკაბი, თა, ისრაელი), ხუციშვილი, მინაშვილი (ტრანსფერზე არიან)	სულთანბეილი (დილა), ჭილაძე (სა. იბერია)	19 ივნისს მცხეთაში შეიკრიბება
ბათუმი ჯანი კარხევილი	მ. მახარაძე (კარიერა დაასრულა)		7 ივნისიდან შევებულბაშია
კოლხეთი გია ტყეშელაშვილი	ლალანიძე, ტრამაძე (ტაურა, უკრაინა)		20 ივნისს ყოთაში შეიკრიბება
სიონი სპარტაკ არხვაძე	კ. გოგოლაძე (დინამო), ვ. მასიურაძე, ბ. მუნგელია (?)		20 ივნისს ბოლნისში შეიკრიბება
იბერია სხილ ფრუიძე	ვ. გვიგაძე (ტორპედო), ფანი, ნაროშვილი (ლოკომოტივი)		
დილა მერაბ კოჭლაშვილი	სულთანბეილი (ვატ ვორჯია)		
მერანი სერგი ვაბელიაძე			1 ივნისიდან შევებულბაშია 25 ივნისს ატყალში შეიკრიბება
გორა იასონ ადიამშვილი			1 ივნისიდან შევებულბაშია
ლოკომოტივი რევაზ ძიძუაშვილი		მ. ჯომკარიანი (სოკოლი, რუსეთი), ფანა, საროშვილი (იბერია)	
ტსუ თენგიზ კაკია	ხარიბეილი (ტრანსფერზეა), მანიაშვილი, ბარქია (კონტრაქტული დავითაი-რდათ)		12 ივნისიდან შევებულბაშია 26 ან 27 ივნისს მცხეთაში შეიკრიბება

საქართველო

კამპეონა, კამპეონა!

პროფესორის ჩემპიონატი გახდა. ამ უმნიშვნელოვანესმა მოვლენამ კი დაგვიჩვენა, რომ მსოფლიოს სხვადასხვა კონტინენტებში პარალელურად სხვა ტურნირების ტარდება. სამხრეთ ამერიკაში პროფესორის ჩემპიონატები იმართება და ზოგან გააგრძელებულიც გაიძევა

„ნასიონალი“ აპერტურა მოიგო

მე-15 ტური: პენიაროლი — ნასიონალი 0:1; დეფენსორ სპორტივო — ურაკან ბუკო 2:1; რენტისტასი — შუვერტუ დი 2:1; რასინგი — ბელა ვისტა 1:0; რივერ პლეტი — როკა 1:2; ფრონტერა რივერა — სერო 2:4; დანუბიო — ვილა ესპანიოლა 5:2; დემორტივო მადონადო — პისანდუ 1:2; ლივერპული — ტაყუარემბო 0:0

ურუგვაის ჩემპიონატის პირველი ეტაპი — აპერტურა „ნასიონალი“ მოიგო. გათამაშების ცხრილს თუ ჩავეხედით, ვნახავთ, რომ წინ ჯერ კიდევ ორი ტურია. მაგრამ იმავე ცხრილიდან ისიც ჩანს, რომ „ნასიონალი“ უახლოეს მდევარს კარგა მანძილით დაუსწლავს.

ჩემპიონობის მომტიან მე-15 ტურში „ნასიონალი“ არა რომელიმე აუტსაიდერს, არამედ მის მუდმივ მოქმედებელ „ნასიონალს“ შეხვდა. ამ თამაშამდე პენიაროლი პირველ ადგილზე გასდის თურთული შანსი ჰქონდათ, მაგრამ მე-12 წუთზე ესეც დაკარგეს — შიჯა ლევი თამაშისთვის მარტო დე ლის სანტოსს მინდობდა დაატოვებინა.

„ნასიონალი“ ინედაც უკეთ გამოიყურებოდა და რიცხობრივად უპირატესობა კიდევ უფრო გააძლიერა. თუმცა გოლამდე საკმაოდ დრო გავიდა. 69-ე წუთზე რიჩარდ მირალესმა გამარჯვებისა შეაჯღო, რასაც ხუთიოდე წუთში კიდევ ერთი პენიაროლის, ხოთ ბისერას გატყვევება მოჰყვა. „პენიაროლი“ ჯერ თერთმეტი, მერე კი ათკაციანი შემადგენლობით ვერაფერს ხდებოდა და ცხრა ფეხბურთელით რაღაც ვაპყობდა.

„ნასიონალი“ აპერტურას გამარჯვებულია იენისის ბოლოს კი ურუგვაის ჩემპიონატის მეორე ეტაპი — კლაუსურა დაიწყება.

კლაუსურას გამარჯვებული ჩემპიონის ტიტულისთვის „ნასიონალს“ შეეძრბოლება. თუმცა დიდი ფინალი იქნება არც შედგეს. თუ კლაუსურაც „ნასიონალი“ მოიგო, უდავო ჩემპიონიც ის გახდება.

ლუს (პაულისტა) შტატების ჩემპიონატები იქ ჯგუფური ტურნირები დასრულდა და ჯერი ფინალზე მიდგა. რიო დე ჟანეიროში უძლიერესის სახელისთვის, როგორც მოსალოდნელი იყო, „ფლამენგო“ და „ვასკუ და გამა“ ებრძვიან ერთმანეთს. თამაშის დაწყებიდან 70 წუთი იყო გასული, გოლი კი არ ჩანდა. ეს, ცხადია, სტუმართა წისქვილზე ასხამდა წყალს — საპასუხო მატჩში მათ მცირედი უპირატესობა ექნებოდათ, მაგრამ... ატირსონის, ბეტოსა და ფაბიო ბაიანოს სამმა გოლმა „ფლამენგო“ სანახევროდ გააჩემპიონა. შეძლებს „ვასკუ“ საპასუხო შეხვედრის თავის სასარგებლოდ წარმართვას?

პაულისტასთვის ბრძოლაში „სან პაულუმ“ სტუმრად „სანტოსს“ სძლია. საბოლოო გამარჯვებაც, ალბათ, მას დარჩება. ისე, ცუდადაა „სანტოსის“ საქმე მას მერე რაც გუნდი პელომ დატოვა. ეს კი, მოგეხსენებათ, ძალიან დიდი ხნის წინ მოხდა.

ნასიონალი	15	13	2	0	36:10	41
დანუბიო	15	10	3	2	39:17	33
დეფენსორი	15	9	3	3	37:21	30
პენიაროლი	15	9	3	3	34:23	30
რენტისტასი	15	7	4	4	26:20	25
სერო	15	7	3	5	32:27	24
ტაყუარემბო	15	5	6	4	20:22	21
დემორტივო	15	7	0	8	25:30	21
რივერ პლეტი	15	4	6	5	25:23	18
რასინგი	15	5	3	7	22:27	18
ბელა ვისტა	15	4	5	6	21:24	17
პისანდუ	15	5	1	9	18:22	16
როკა	15	4	4	7	26:37	16
შუვერტული	15	3	6	6	11:17	15
ლივერპული	15	4	3	8	16:25	15
ურუგვანი	15	3	3	9	20:29	12
ფრონტერა	15	3	3	9	23:36	12
ვილა	15	2	4	9	19:37	10

ბრაზილია	
რიოს შტატი	3:0 ვასკუ და გამა
პაულუს შტატი	1:0 სანტოსი
პაულუს შტატი	1:0 სან პაულუ

ბრაზილიაში ჩემპიონატის სტრუქტურა სხვა სამხრეთამერიკულბისგან რამდენადმე განსხვავდება. აპერტურა — კლაუსურების ნაცვლად აქ ერთი ევროპული მსგავსი ტურნირი იმართება, რომელსაც წინ შტატების პირველობები უძღვის. მათგან განსაკუთრებით საინტერესო ორია — რიო დე ჟანეიროს (კარიოკა) და სან პაულუს (პაულისტა) შტატების ჩემპიონატები დასრულდა და ჯერი ფინალზე მიდგა.

არგენტინა	
მე-14 ტური: სან ლორენსო — ინდეპენდენტე 1:2; ხიმნასია ლა პლატა — რივერ პლეტი 0:4; ბოკა ხუნიორსი — კოლონი 3:2; ფერო კარილი — დანუსი 0:7; რასინგი — ველეს სარსფილდი 2:2; ინსტიტუტო — ბელგრანო 2:0; ჩაკარიტა — არგენტინოს ხუნიორსი 1:1; როსარიო სენტრალი — ესტუდიანტესი 0:1; უნიონი — ნიუელს ოლდ ბოიზი 1:0; ტალერესი — ხიმნასია ხუზი გადაიძო	

არგენტინაში კლაუსურას დასრულებამდე ჯერაც ხუთი ტურია დარჩენილი და გარკვეული არაფერია. მთავარი აქ სხვა რამ ვახლავთ — ჩემპიონატი, როგორც იქნა, განახლდა. შევახსენებთ, ამ რამდენიმე კვირის წინ ქვეყნის ყველა დივიზიონში ფეხბურთელები გაითიხნენ მხიწველად, რომ გულშემატკვართა მხარეს მათი ცემა-ტყევის ფაქტები ვახშირდა და განა მართო ეს. მესამე დივიზიონში ერთ-ერთი შეხვედრის დროს მანმა გულშემატკვარმა ფეხბურთელს ძალიან კი მოუქსია და დააკბენინა. მოთამაშეები საკუთარი უსაფრთხოების გარანტიებს თხოვდნენ. როგორც ჩანს, ასეც მოხდა და გუნდებს თამაშში განახლეს. დიდი ხნით? საკითხავი აი, ეს არის. არგენტინაში ფეხბურთელთა გაფიცვები ჩვეულ მოვლენად იქცა და სეზონი არ გავა, მსგავსი ამბები არ დატრიალდეს.

ბურთელები გაითიხნენ მხიწველად, რომ გულშემატკვართა მხარეს მათი ცემა-ტყევის ფაქტები ვახშირდა და განა მართო ეს. მესამე დივიზიონში ერთ-ერთი შეხვედრის დროს მანმა გულშემატკვარმა ფეხბურთელს ძალიან კი მოუქსია და დააკბენინა.

მოთამაშეები საკუთარი უსაფრთხოების გარანტიებს თხოვდნენ. როგორც ჩანს, ასეც მოხდა და გუნდებს თამაშში განახლეს. დიდი ხნით? საკითხავი აი, ეს არის. არგენტინაში ფეხბურთელთა გაფიცვები ჩვეულ მოვლენად იქცა და სეზონი არ გავა, მსგავსი ამბები არ დატრიალდეს.

„რივერ პლეტი“ სტუმრად ლაპლატელები გაანადგურა და კვლავილიდებოდა. ქვემოთ კი სრული გაურკვევლობა. „რივერს“ სამი ქულითერთამაშად სამი გუნდი ჩამორჩება. მოულოდნელია „ინდეპენდენტეს“ მეთაურობა. თუმცა ეს, ალბათ, დროებითი მოვლენაა. „ბოკა ხუნიორსი“, რომელსაც წინ ლიბერტადორესის თასის ფინალი ელის, მესამეა.

თუ კლაუსურა „რივერს“ მოიგო, ყოველგვარი სანქციონირების ფინალის გარეშე არგენტინის ჩემპიონად გამოცხადდება, რადგან აპერტურის გამარჯვებულიც ისაა.

ბიროსი	14	8	5	1	30:15	29
ინდეპენდენტე	14	8	2	4	31:18	26
ბოკა ხუნიორსი	14	7	5	2	23:10	26
სან ლორენსო	14	8	2	4	18:9	26
კოლონი	14	7	2	5	29:24	23
ლანუსი	14	6	4	4	30:16	22
ოლდ ბოიზი	14	6	3	5	24:20	21
ლა პლატა	14	6	3	5	23:27	21
ინსტიტუტო	14	5	5	4	20:21	20
ბელგრანო	14	5	4	5	23:19	19
ველესი	14	4	7	3	20:16	19
როსარიო	14	4	5	5	19:18	17
ტალერესი	13	4	5	4	11:13	17
ესტუდიანტესი	14	3	5	6	19:24	14
ჩაკარიტა	14	3	5	6	15:21	14
არგ. ხუნიორსი	14	3	5	6	16:28	14
რასინგი	14	1	6	7	14:23	9
ხუზი	13	2	2	9	10:24	8
ფერო კარილი	14	2	1	11	9:39	7

პერლა Perla

პ ე რ ლ ა

მ ა რ გ ა ლ ი ტ ე ბ ი ს მ ა ღ ა ზ ი ა

კოსტავას 47

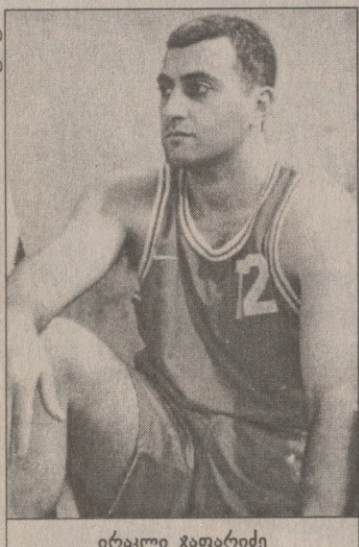

გამასკრებულა აღმასკომმა ირაკლი ჯაფარიძე ნაკრებიდან მოკვეთა

რისხვას ვერს ღარბაშვილი ბაღაურჩა

ირაკლი ჯაფარიძე

5 ივნისს, სტუ — „აზოტის“ პლეი ოფის ნახევარფინალის მეოთხე მატჩის დროს მომხდარი ინციდენტი მოგვიანებით კალათბურთის ფედერაციის აღმასკომის მსჯელობის საგანი გახდა. თავიდანვე ცხადი იყო, რომ სანქციები მკაცრი იქნებოდა, თუმცა აღმასკომის საბოლოო ვერდიქტმა ყოველგვარ მილოდინს გადააჭარბა.

ამაზე ცოტა ქვემოთ, ახლა კი კიდევ ერთხელ გავიხსენოთ იმ დღეს მოედანზე განვითარებული მოვლენები. შეხვედრის უკანასკნელი წუთი მიმდინარეობდა. ერთ-ერთ სათამაშო ეპიზოდში მსაჯების გადაწყვეტილებამ მოედანში სტუ-ს ქომაგები აღაშფოთა. მათ არც აციეს, არც აცხელეს და ანგარიშსწორების მიზნით პირდაპირ მოედანზე მიეჭრნენ არბიტრებს, ერთ-ერთი მათგანი, საერთაშორისო კატეგორიის მსაჯი მურმან ქურდიე მოიხელთეს და მამისტოლ კაცს სასტიკად გაუსწორდნენ.

მატჩის შემდეგ ქურდიე ამბობს: „არაფერ შუაში ვიყავი, ვერ ვხვდები, რამ გამოიწვია მომხდურთა ამგვარი აგრესია, ვფიქრობ, გაუგებრობის მსხვერპლი გახვდით“. მსაჯმა ისიც თქვა, თავდამსხმელთაგან ვერავინ ამოვიცანი, უცნობები იყვნენო. მოგვიანებით ფედერაციის სადისციპლინო კომისია შეიკრიბა, მომხდარი ფაქტი გაანალიზა და შესაბამისი ზომებიც მიიღო. შემდეგ, როგორც ხდება ხოლმე, თავისი გადაწყვეტილების შე-

სახებ აღმასკომს ამცნო, რომელსაც საბოლოო სიტყვა უნდა ეთქვა. და გადაწყდა: „შევარდენის“ კალათბურთელებს, შალვა გავნიძეს და აკაკი მოისწრაფიშვილს, ასევე დინამოელ ირაკლი მეგრელიშვილი, სამუდამო დისკვალიფიკაცია მიეცათ. აღმასკომის სხდომაზე მეფთავა თითქმის ყველამ აღიარა, რომ მურმან ქურდიეს სწორედ მათ მიაყენეს ფიზიკური შეურაცხყოფა. შედეგად ეს ბიჭები საერთოდ ჩამოაშორეს კალათბურთს.

აღმასკომმა ძალიან მკაცრად დასაჯა ყოფილი აზოტელი, ბოლო სეზონში პორტუგალიურ „უინაზიოში“ მოთამაშე ირაკლი ჯაფარიძეც. იგი მოედანზე საერთოდ არ ყოფილა, თუმცა მშობლიური გუნდის ზღვარგადასული ქობაგობა ძალიან ძვირად დაუჯდა. ფედერაციის აღმასკომმა ჯაფარიძე ერთვნიული ნაკრებიდან მოკვეთა და ერთი წლით აუკრძალა საქართველოს ჩემპიონატში თამაში, აქაოდა, შეხვედრის მსვლელობისას ცუდად იქცეოდა და მსაჯებიც და სამდიცნო ლანძღვა-გინებით აიკლო. საქართველოს ნაკრების აწ უკვე ყოფილ წევრს, ირაკლი ჯაფარიძეს მხოლოდ ეს არ აკმარეს და დაემუქრნენ, რომ არც უცხოურ კლუბში წარსადგენ რეკომენდაციას მისცემენ.

უსაკციელობის გამო გააფრთხილეს, ამჯერად უკანასკნელად, „აზოტის“ ცენტრი მიხეილ ბერუაშვილი. საქართველოში, კიდევ რამდენიმე კალათბურთის სამუდამოდ დაემუქვინებოდა, — უთხრეს. მსაჯებთან მუდმივი კამათისთვის სასტიკად გააფრთხილეს სტუ-ელებიც, გოდერძი კორძაძე და ამროსი ორმოცაძე.

აღმასკომის სხდომაზე „აზოტის“ მწვრთნელ ოთარ ხმელიძეს და სტუ-ს თავაკაცებს, ნუგზარ ჭვიშვილსა და ვაჟა ჭკუასელსაც მოუწოდა წესრიგი-სკენ. მათ პირობითი დისკვალიფიკაცია მიეცათ და თუ მსაჯის შემთხვევა განმეორდა, უმკაცრესად დაისჯებიან. განუსაზღვრელი ვადით დისკვალიფიცირებულია ორივე კლუბის საკალათბურთო დარბაზიც. სანამ რეკონსტრუქციები არ ჩატარდება და უსაფრთხოება გარანტირებული არ იქნება, არც რუსთაველი და არც სტუ-ს დარბაზში ეროვნული ჩემპიონატის მატჩები აღარ გაიმართება.

ფედერაციის ვიცე-პრეზიდენტის, დედუ დადიანის თქმით, ყველა დამსახურებულად დაისაჯა — მსაჯის სიმკაცრე ადრე რომ გამოგვეჩინა, ახლა ასეთ საკვალლო სიტუაციაში არ აღმოვჩნდებოდითო.

ბახა შუბლაძე

შოთა უძილაური (მარცხნივ) და სტუ-ელი ლაშა ლოსაბერიძე

სუთნუთიანი ინტრიგა

საპარტიკო
გეგმე
| მატჩი |
სტუ — სტუ 1:0
საპარტიკო

13 ივნისი. სპორტის სასახლე
სტუ 91:89 სტუ

1 ტაიმი 44:37
სტუ: თორთლაძე (18), ტულუში (26), ლოსაბერიძე (10), ორმოცაძე (7), კორძაძე (9); დ. მოისწრაფიშვილი (3), ოთიურიძე (10), მინაშვილი (8)
სტუ: ხოშტარია (28), გ. ჩხიძე (2), უძილაური (35), სუნიშვილი (8), მაჭარაძე (5), ნ. ნოზაძე, არჩვაძე (2), ლ. აბულაძე (9)
მსაჯები: ზურაბ აბაშიძე, ზაზა მარაღაძე
პრეზიდენტი: თენგიზ ქიქოძე

ჩხიძემ ჩვეული სიფხიზლით იყო თამაში დაცვაში და სდასუ-ს ხუთი ქულა ამოიგება მეტოქისგან. იქნებ გაეთანაბრებინა კიდევ სდასუ-ს, მაგრამ დავით თორთლაძის მიერ შესრულებული სამქულიანი ბუნიტად ეშვებოდა კალათში.

შეხვედრის მეორე ნახევარში თავი გამოიჩინა სდასუ-ს მსროლელმა შოთა უძილაურმა. მარტო მეორე ტაიმში მან შეიღო სამქულიანი ჩაჯგო და 27 ქულა გააკეთა, მილიანობაში კი 35-ს მოუყარა თავი და ყველაზე შედეგიანი იყო მოედანზე.

სტუ-ელი ვახტანგ მინაშვილი (№12) შოთა მაჭარაძეს უფარებს

ეპროკუალი აბაზები

თორქუთი

თორქუთი დაიზალა

თორქუთ კალათბურთში მეზი გავარდა: ქვეყნის ბოლო ორი წლის ჩემპიონი და თასის მფლობელი ბურსას „თოფაში“ დაიზალა. მიზეზი ფულია, უფრო ზუსტად — უფულობა, კიდევ უფრო ზუსტად — თურქეთის მთავრობის ახალი ეკონომიკური პოლიტიკა. თურქეთში დიდი ინფლაციაა. მსხვილ კომპანიებს ბანკებიდან სესხები გამოაქვთ და ლირის დევალაციის წყალობით ამ საქმეში დიდ ფულს იგებენ. ერთი სიტყვით, დაახლოებით იგივე ხდება, რაც საქართველოში კუპონის არსებობის დროს ხდებოდა, ოღონდ, ცხადია, უფრო დიდი მასშტაბით. „თოფაში“ ამავე სახელწოდების საავტომობილო კონცერნის გუნდია. ბანკიდან გამოტანილი სესხებით ეს კონცერნიც ითბობდა ხელს და გუნდის შენახვა ამ გზით უფრო იოლი საქმე იყო, ვიდრე ავტომობილების წარმოებით ნაშენი ფულით. თურქეთის მთავრობა ინფლაციას შეებრძოლა, ბანკებიდან სესხ-

ების გამოტანის პირობები მნიშვნელოვნად გამკაცრა და დიდ კონცერნ-კომპანიებს ფულის საკითხები გზა მოუჭრა. „თოფაშიც“ თქვა, კალათბურთისთვის ფული აღარ გვრჩებაო და გუნდი დაშლილად გამოაცხადა. კლუბის გენერალურმა მენეჯერმა, თურქეთის ყველა დროის ერთ-ერთმა საუკეთესო მოთამაშემ ეფუ აიდანამ აბასთან დაკავშირებით განაცხადა: „ვეწუხვართ, მაგრამ პროფესიული კლუბი აღარ გვეყოლება, „თოფაში“ იარსებებს, ოღონდ სამოყარულო სტატუსით და მუშაობას ბავშვებთან და მოზარდებთან გაავარძლებთ. „თოფაშის“ მოთამაშეები თავისუფალი აგენტები არიან. მათ ყოველგვარი საზღაურის გარეშე ნებისმიერ გუნდში შეუძლიათ წასვლა“. „თოფაშის“ აწ უკვე ყოფილი მოთამაშეთა ხელში ჩასაგდებად დიდი ამაზი ატყდება. ჯერ მარტო დევიდ რივერსი, რამარდ გრიფიტი, სდასუ-ს რიმაკი და მურათ ქონუქი რად ღირან...

როლანდ ლაპუჩიძე

ნახმეპარპინალურ შეხვედრებში ხელმოცარული გუნდების მესამე ადგილისთვის დავა, თუ არ ჩავთვლით მეორე ტაიმის ბოლო ხუთ წუთს, მეტად უინტერესო იყო. ისეთი შთაბეჭდილება იქმნებოდა, რომ გუნდები მხოლოდ მოვალეობის მოხდის მიზნით იყვნენ გასულნი მოედანზე. ერთადერთი კალათბურთელი, ვინც თავს არ ზოგავდა, სტუ-ს უკანაზხელი კოტე ტულუში გახლდათ. მეოთხე წუთის ბოლოს სტუ 10:2 უგებდა მეტოქეს და აქედან 8 ქულა ტულუშის ანგარიშზე მოდიოდა. დაახლოებით ხუთი წუთის შემდეგ სტუ-ს უპირატესობა კიდევ უფრო თვალსაჩინო გახდა — 25:12. ტაიმის დამთავრებამდე კი შოთა მაჭარაძეს უმტყუნა ნერვებმა და უხეში თამაშისთვის მიღებულ ჯარიმასთან ერთად უცნაური სიტყვებისთვის ტექნიკურსაც გამოჰკრა ხელი, ჯამში ხუთი ჯარიმა დაუგროვდა და ვადაზე ადრე დატოვა მოედანი. ცენტრის გარეშე დარჩენილი სდასუ მხოლოდ მაშინ გამოფხიზლდა, როდესაც რეალური საფრთხე იგრძნო. განსაკუთრებით იყოჩაღა გუნდის კაპიტანმა ირაკლი ხოშტარამ, მას უძილაურიც წამოეხმარა,

სექსუალური და მიზანსწრაფული

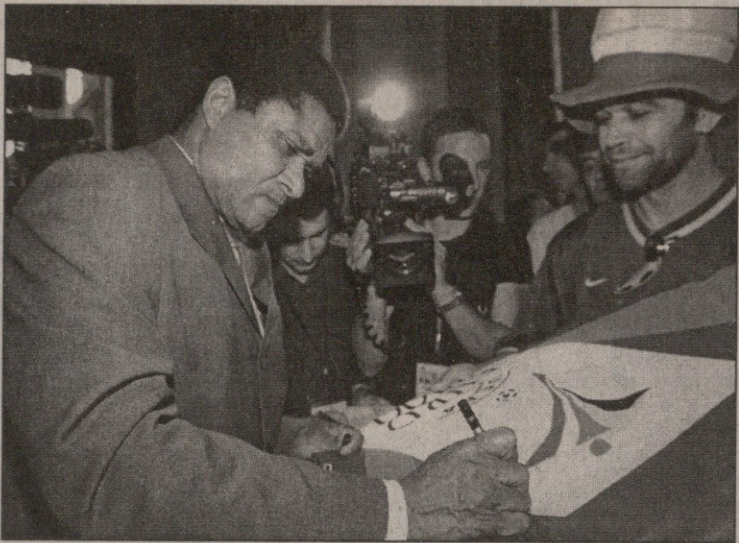
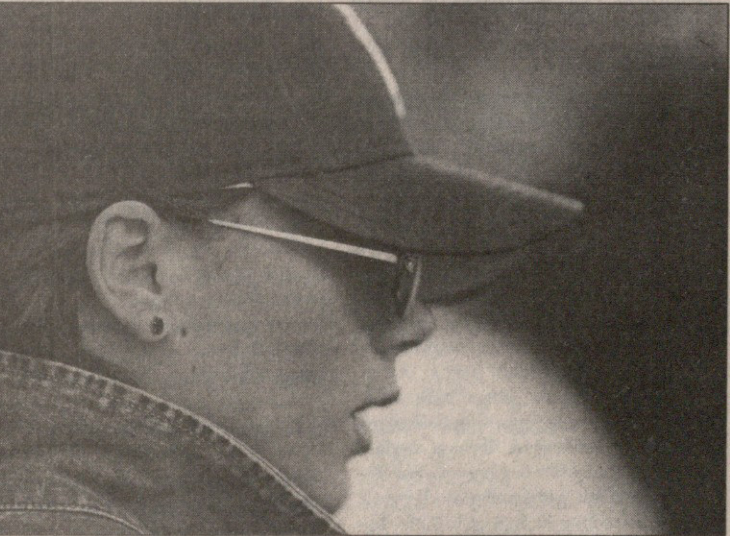

ვინდოპოვენი
 პორტუგალიელი გულშემატკივრების მიერ გადმოფენილი ლოზუნგი ქართულად ასე უდერს — სექსუალური ფეხბურთი. რამდენად ორგანულად და ორგანიზაციულად ითამაშეს ამბობს ჯიღებმა და რამდენად დააკმაყოფილეს თავიანთი მხარდამჭერთა მოთხოვნები, თითოეულის გადასაწყვეტია, მაგრამ ერთში ალბათ ყველა დამეთანხმება — სექსუალურ ფეხბურთს აი, ეს სექსუალური პორტუგალიელი მანდილოსანი სჯობს.

ვიქტორია და მარცხი

აპ, ერთხელაც გამოიჭირეს ფოტორეპორტიორებმა ყველა დროისა და ქვეყნის ფეხბურთის ქომაგთა ნომერი პირველი მტერი, სპორტულ უზრუნველყოფის საყვარელი საქმიანობის ობიექტი (უფრო სწორედ, სუბიექტი) ვიქტორია ადაში. „სპაის ველი“ ტრიბუნებზე უბრალო ჯინსის ქურთუკით, შავი სათვალისა და ქუდი გამოცხადდა, იქნებ დემონი გაუწყრეთ და ვერაფერს მიცნოსო, მაგრამ რად ვინდა — ინგლისის ნაკრების მარცხს ახლა უეჭველად მის ბეჭემს დააბრალებენ.

ძირს ავარტეიდი

პოლანდია რასისტული ქვეყანაა. ამსტერდამში, „დამის“ მოედანზე, ეროვნული ნაკრების უზარმაზარ პლაკატში უთავოდ დენის ბერსკამპის ან მარკ ოვერმარსის ფიგურები კი არა, ყოვლად უდანაშაულო შაგვანინი, კლარენს ზეედორფი დატოვეს. ამ ორ პოლანდიელ გოგოს ადამიანის უფლებების პაქტისა და დისკრიმინაციის შესახებ, ეტყობა, ბევრი არაფერი გაეგებათ და შავი თანამომის გაჭირვებით ლაღობენ. რა არის აქ სასაცილო?

ეუსეპიო ნაკვალავი

30 წრე „სარბიელის“ მესამე ლისაბონში ლეგენდარული პორტუგალიელი ფეხბურთელის, ეუსეპიო ნაკვალავს დაეძებდა. უკანასკნელი თურმე პოლანდიაში გასული ეროვნული ნაკრავის საქომად. ამ ორიოდ დღის წინ ეუსეპიომ არსებითი იუნისფის გამოფენის გახსნისთვისაც მოიცალა მსურველები თავის ავტოგრაფებითაც გააბედნიერა.

მთავარია მონდომა

ინგლისელი გულშემატკივრებმა რომ ფრიად კოლორიტულნი არიან, ყველას კარგად მოეხსენება, მაგრამ ვინდოპოვენი მთავარ მოედანზე ნამოგორებულმა ერთმა ბრიტანელმა მაინც ყველა მოლოდინს გადააჭარბა. როგორ შეიძლება შეენიო შენს საყვარელ გუნდს ზურგზე ანიმაციურ ფილმს „მეფე ლომის“ პერსონაჟების დახატვით? სწორი პასუხის ავტორი დასაჩუქრდება მკერდზე ალაღინისა და ჯინის, მეორე ადგილზე გასული — მფრინავი ხალიჩისა და ჯაფარის გამოსახულებებით.

აქან მმ პარ...

ამ დღეებში ბელგიაში ვერო 2000-ის სიმბოლიკასა და ფეხბურთის ბურთის მამინაც ვერ გაეცევი, თუ უკვე რამდენიმე საუკუნე შეგისრულდათ და გარყვეული ისტორიული ღირებულებაც გიმშვენებთ ნამსახურობის ნუსხას. ნახეთ, რას დაამსგავსეს ბრიუსელის ცნობილი ქანდაკება „მანეკენ პის“, რომელიც ჩვეულებრივ დღეებში მშვიდად და დაუსჯელად შარდავს ყველას დასანახად. იქვე, შარდურაში კი ბურთი ქალაქის ცენტრში მდებარე შარდურაშიც ჩაჩნირეს.

სარბიელი
 სპორტული გაზეთი
 გამოიცემა 1990 წლის 28 დეკემბრიდან
 გამომცემი: სამაგაბათს, ოთხშაბათს, ხუთშაბათს, პარასკევს და შაბათს

მთავარი რედაქტორი: ვსურაბ შოსხვერია
 ლიტერატორი: გიორგი ოქროშვილი
 რედაქტორი: თამაზ მიგრიაშვილი
 მთავარი რედაქტორის მოადგილეები: ილია ბაბუნაშვილი, ავთანდილ გურასაშვილი
 ქართული ფეხბურთის რედაქტორი: ვახტანგ ბუნიკაძე
 უცხოური ფეხბურთის რედაქტორი: სოსო მარტოშვილი
 ინფორმაციის რედაქტორი: სოსო მარტოშვილი
 ტექნიკური რედაქტორი: გურამ ხელაშვილი
 კალათბურთის განყოფილების გამგე: მერაბ რატიშვილი
 ფეხბურთის რედაქტორი: ქართული განყოფილება: კობა ინასარიძე, მამუკა კვანტალიანი, პაატა კვანტალიანი; უცხოური განყოფილება:

გიორგი ღარჯანია, გიორგი ვაშაძე, ზურაბ მეძველია, ვანო ოქროპირიძე; ინფორმაციის რედაქტორი: ვია ახალაძე, დავით გულუა, ირაკლი თავაძე, ავთანდილ სვანიძე; კალათბურთის განყოფილება: გიორგი ახვლედიანი, გიორგი ბიკაშვილი, კორესპონდენტი: ქუთაისში: იუზა კაციტაძე; ფოტორეპორტიორები: გურამ დოღუნჯაშვილი, ბადრი კვიციანი; სტილისტები: მათა აბუნიძე, ნათელა გიორგობანი, ლალი გოზალიშვილი; კომპიუტერული ცენტრი: ელენე გულუაშვილი, სვეტა დევიძე, მაკა დოღრაშვილი, კახა თალაკვაძე; ტრისტან კახურაშვილი, ნინო კეღელაშვილი, დავით ნადირაშვილი, მარიკა ტაბიძე, თენგიზ ფოფხაძე, თამარ შილაშვილი, გიორგი ზარატიშვილი
 გამომშვები: ზურაბ ინაშვილი

რედაქციის მისამართი: თბილისი, ალექსანდრე ყაზაბეის ბაზარი 42, II კორპუსი, IV სართული.
 საფოსტო მისამართი: თბილისი — 79, საფოსტო ყუთი 208. ტელეფონი: 39 48 29
 ელექტრონული ფოსტა: sarbieli@iberiapac.ge
 ელექტრონული ვერსია: http://www.sarbieli.com.ge

REUTERS ეინდჰოვენიდან

REUTERS ეინდჰოვენიდან